

[Inger Stilling Pedersen]

flertallet herinde ønsker altså ikke engang, at muligheden skal være til stede.

Inge Krogh (KrF):

Socialministeren bemærkede, at vi havde fremsat samme forslag i november 1977, blot med ét år i stedet for tre år, og det blev også omtalt af forskellige andre ordførere, bl. a. fru Yvonne Herløv Andersen, som ganske rigtigt sagde, at det dengang led en noget krank skæbne, i øvrigt sammen med forslag fra centrum-demokraterne. Det er derfor, vi fremsætter det igen. Det blev overhovedet ikke behandlet i udvalget. Den allersidste dag, vi var samlet, gennemgik man det, men der var ikke anledning til at stille spørgsmål eller i det hele taget behandle det. Vi må mene, at når et forslag ikke er blevet behandlet på rimelig vis, ikke har været til anden og tredje behandling, må der være en vis ret til at genfremsætte det. Var det blevet behandlet, havde vi vel nok undladt det, men når det ikke er blevet behandlet, mener vi, vi må have ret til det, og det gælder for øvrigt forslag i det hele taget.

Vi foreslår for tre år, og fru Ebba Strange behøver ikke at være profet, fordi hun sagde, det næste gang ville blive ti år, for det stod i forslaget dengang, og det står også i dette forslag, at vi vil gå videre, så det også kommer til at gælde ældre børn, altså i længere tid.

Fru Tove Frederiksen fra socialdemokratiet sagde, at tre år var alt for længe at være borte fra arbejdsmarkedet. Det er jo så et spørgsmål, men hvem siger for øvrigt, at det er den samme person, der skal være væk i tre år i træk? Der står ikke noget som helst i dette forslag om, at ikke faderen og moderen kan skifte. Nu har jeg lagt mærke til, at vistnok samtlige ordførere hele tiden har talt om den hjemmegående husmoder. Det står der heller ikke noget som helst i forslaget om; der står én af forældrene. Der kan vælges, om det er kvinden eller manden.

Hr. Jørgen Junior siger, at der måske kan være visse fornuftige ting i forslaget, men spørger, om der ikke burde ske en overførelse i stedet for en ny udgift. Det kan se ud, som om det er en ny udgift – det kan vi ikke komme væk fra – men hvis vi ser tingene på længere sigt, ja, ikke engang på længere sigt, men hvad vi umiddelbart vil kunne komme

til at spare på daginstitutionerne, på vuggestuer etc., vil vi se, at noget af det tjener sig ind straks og noget på længere sigt på institutioner som dem, vi f. eks. talte om i forbindelse med kriminalitet. Jeg stod for noget siden og talte om virkningen af det utrygge hjem, hvor meget dette, at børnene ikke har en af forældrene hjemme, betyder for, at de senere måske kommer ind i en kriminel bane. Men det er jo ikke alle, der gør det, det ved vi da godt. Jeg vil give fru Alice Hede-gaard fuldstændig ret i, at der er kernefamilier, der fungerer ganske udmærket, hvor begge ægtefæller er udearbejdende, men det har sine vanskeligheder; de fleste føler det som et stort arbejde.

Jeg må sige tak til hr. Holm; vi bliver nok enige en dag.

Fru Karen Thurøe Hansen spørger, om det forhøjede børnetilskud skal være skattefrit. Ja, det skal det. Vi må da også se på børneinstitutionerne. Så vidt jeg ved, kan forældrene overhovedet ikke komme til at betale mere end en tredjedel selv, og det er rigtigt, at de har betalt skat af den tredjedel, men de to tredjedele, de får som tilskud, har jeg aldrig hørt de har betalt skat af, så det må sådan set blive nogenlunde det samme; altså de får et skattefrit tilskud, som de ganske vist ikke ser, men det er der.

Fru Gertrud Stjernholm Nielsen talte en del om enlige mødre. Det er klart, at dette forslag, som det foreligger her, drejer sig om familien, men under behandlingen af et af de forslag, vi har behandlet tidligere i dag, sagde fru Inger Stilling Pedersen netop, at man måtte tage den enlige mors problemer op ganske specielt.

Fru Grethe Philip taler om graviditetsorlov, og dér er vi fuldstændig enige; dette er blot et videregående forslag. De 500 mill. kr. kan jeg ikke give tilstrækkelige oplysninger om, men jeg håber, vi kan få det belyst i udvalget; jeg kan faktisk ikke erindre, hvordan vi fandt frem til beløbet; jeg kan ikke sige det anderledes.

Vi må håbe, at stædighed belønnes. I avisernes læserbreve tales der mere og mere om nødvendigheden af, at vi får en god familiepolitik og trygge forhold for vores børn. Vi mener, dette må være én af vejene dertil.

Grethe Philip (RV):